

DANSE
JAEGER

DOKUMENTAROPERA AF MAURO PATRICELLI

DANSEJÆGER – EN INTRODUKTION

Mere end dansen og musikkens lydunivers jagtede Fridolin fuldbevidst efter en del af sin egen menneskelige arv gennem et livsmål og sin egen eksistensberettigelse; det er nærmest, som om han ved, at han skal leve fuldt ud inden han dør som blot 35-årig - kun få måneder efter han havde forsvaret sin PHD-afhandling.

Historien minder om arkæologens smittende beruselse efter at have søgt og fundet en forsvundet skat, i dette tilfælde er skatten immateriel og inddrager musik, kultur og menneskers liv og emotionelle bagage.

Fridolin er jægeren med et fastsat mål for øje, han får sin fangst i form af launeddas' lydunivers og dansen forbundet hertil.

Heraf navnet DANSEJÆGER.

Medvirkende: Mauro Patricelli, Signe Asmussen, Stefan Baur, Thommy Andersson, Matias Seibæk og Chano Olskær. Samt Florient Azoulay, Cristina Seresini, Luca Bjørnsten, Catherine Pattinama Coleman, Malte Hauge, Martha Elias.

Lydunivers og ensemble

Launeddas basale lyd, der peger tilbage på en antik musikopfattelse, bliver udgangspunktet for forestillingens lydunivers. De originale dansemelodier bliver bearbejdet og nyfortolket gennem et blandet ordforråd, hvor klassiske elementer kombineres med neominimalisme og jazz. Ensemblet består af en saxofonist, hvis grundmodel er launeddas-instrumentet, en jazzduo (kontrabas og trommesæt), en sopransangerinde, en pianist og en slagtpøjsspiller, der alle interagerer med videokunst, animationsfilm og sceniske udtryk.

DANCE HUNTER – AN INTRODUCTION

More than a dance and a mere music sound, Fridolin hunted consciously for a part of his own human heritage by pursuing a life goal and thereby his own raison d'être; it's almost as if he knows that he must live fully before he dies just at 35 years of age - only a few months after he had defended his PhD thesis.

The story recalls the idea of the archaeologist's contagious intoxication after searching and having found a lost treasure; in this case the treasure is immaterial and involves music, culture and up to a point even humankind's emotional baggage.

Fridolin is the hunter with a fixed goal in mind. In the end, he gets his catch in the form of the launeddas' sound universe and the dance connected thereto.

Hence the name DANCE HUNTER.

Participants: Mauro Patricelli, Signe Asmussen, Stefan Baur, Thommy Andersson, Matias Seibæk and Chano Olskær. And also Florient Azoulay, Cristina Seresini, Luca Bjørnsten, Catherine Pattinama Coleman, Malte Hauge, Martha Elias.

Sound universe and ensemble

Launeddas basic sound that points back to an antique musical concept is the basis for the performance's sound universe. The original dance tunes are processed and reinterpreted through a mixed vocabulary in which classical elements are combined with neo-minimalism and jazz. The ensemble consists of a saxophonist, whose basic model is the launeddas instrument, one jazz duo (bass and drums), a soprano singer, a pianist and a percussionist - who all interact with video art, animation and stage expression.

PROJEKTETS VIGTIGHED, TANKER OG MOTIVER

af Mauro Patricelli

THE PROJECT'S IMPORTANCE, THOUGHTS AND MOTIVES

by Mauro Patricelli

Jeg mener, projektet er relevant, fordi det byder på en poetisk fortælling om en vigtig periode i menneskelig historie, hvor utrættelige antropologer i 1950'erne sørgede for at dokumentere og bevare de sidste spor af europæiske mundtlige traditioner, som var ved at uddø som et uundgåeligt resultat af moderniseringen. På den måde vil min nye forestilling skabe genklang mellem et rent videnskabeligt emne, som musikantropologisk forskning er, og det senmoderne samfunds behov for at blive konfronteret med det arkaiske, egne rødder og den eksistentielle frygt for glemsel.

Den her historie om Fridolins rejser og virkelyst er dyb for mig, fordi den bringer tanker op til overfladen omkring min egen identitet som rejsende og fortæller. Fridolin – der, med sit innoverende koncept om biografisk antropologi og indgående interesse i informantens livshistorie, var forud for sin tid – lærer os, at kulturen transporteres og bearbejdes altid af individet.

This project is relevant because it offers a poetic tale about an important period in human history, where in the 1950s tireless anthropologists made efforts to document and preserve the last vestiges of European oral tradition that was dying as an inevitable result of modernization. This way, my new opera creates resonance between a purely scientific area – as music anthropological research is –, and the post-modern society's need to be confronted with the archaic, roots and the existential fear of oblivion.

The story of Fridolin's travel and entrepreneurship are profound to me because it brings up to the surface thoughts about my own identity as a traveler and a storyteller. Fridolin – who, with his innovative concept of biographical anthropology and deep interest in the informant's life story –, was ahead of his time – has taught us that culture is always transported and processed by the individual.

— MAURO PATRICELLI —

Mauro Patricelli er siden 2008 blevet københavner. Født i 1969 i Abruzzerne, Italien, med tolv musikudgivelser og en international karriere fra Italien, Frankrig, Schweiz og Tyskland bag sig, hvor musiketnologi og neominimalisme udgør centrale elementer, der resulterer i ny kompositionsmusik med primært vokal- og musikinstrumenter, der interagerer med hinanden på en eksperimenterende og fragmenteret facon, dog samtidigt også med en iboende rytmisk vitalitet med kant. Han byder på en musikalsk rejse, der henvender sig til den tværfaglige målgruppe, som befinder sig i forskellige musikalske verdener: klassisk, eksperimental/avantgarde, minimalistisk musik, jazz.

Hans første musikdramatiske projekt i Danmark var Syng for fremtiden, Ingeborg! (Københavns Musikteater 21.-30. november 2013), hvorefter vejen var banet for at udvikle vision, koncept og form for flere dokumentaroperaprojekter. Derfor gik han siden efteråret 2014 i gang med en ny kammeropera, Dansejæger, som opføres på Betty Nansen Teatret 8.-12. juni 2016. I forbindelse med

dette projekt udarbejder kunstneren selv endnu en gang forestillingens idé, musik, libretto, udvikler dramaturgien og dirigerer den kreative proces. Udover de forskellige musikalske sprog, har Dansejæger engelsk som hovedsprog – men også dansk, italiensk og sardisk tages i brug. Det er anden gang i træk, at kunstnerens operaprojekt bliver finansieret primært med midler fra Kunstrådet.

Emnerne for dokumentaroperaerne stammer fra musikanthropologiske studier og kombinerer den biografiske fortælling med fordybelse i de grundlæggende problematikker og dilemmaer i forbindelse med dokumentationsprocessen. Med konceptuelle rødder i senrønessances melodrama (Camerata de' Bardi) og med referencer til amerikansk post-opera (Reich-Korot og Wilson) udfordrer Patricellis dokumentaroperakoncept den konventionelle funktion af, og hierarki imellem operaelementerne – d.v.s. libretto, musik, visuelle udtryk og iscenesættelse.

Mauro Patricelli has since 2008 been established in Copenhagen. Born in 1969 in Ortona, in the Italian region of Abruzzo. He has released 12 cd's, and has an international career from Italy, France, Switzerland and Germany behind him, where ethnomusicology and neo-minimalism form the key elements for the output, which ultimately results in new compositions with mainly vocal and musical instruments that interact with each other in an experimental and fragmented manner, but simultaneously also with an inherent rhythmic vitality with an edge. His play offers a musical journey that caters to the multidisciplinary audience who are in different musical worlds: classical, experimental / avant-garde, minimalism, jazz.

His first music drama project in Denmark was Sing for the future, Ingeborg! (Copenhagen Music Theatre 21-30 November 2013), after which the road was paved to develop vision, concept and form in order to continue creating documentary opera projects. Therefore, since the autumn of 2014 he started writing a new chamber opera, Dance Hunter, with its first representation

from 8-12 June 2016 at the Betty Nansen Theatre in Copenhagen. In connection with this project, it is - once again - Patricelli himself, who holds the performance's internal idea, composes the music, writes the libretto, develops the dramaturgy and directs the creative process aided by consultants. In addition to the different musical languages, Dance Hunter employs English as the main language - but also Danish, Italian and Sardinian are used. Besides, it is the second time in a row that the artist's opera project is financed primarily with funds from the Danish Arts Council.

The subject of the documentary operas comes from music anthropological studies and combines the biographical narrative with immersion into the fundamental issues and dilemmas associated with the documentation process. With conceptual roots in Late Renaissance melodrama (Camerata de 'Bardi) and with references to American post-opera (Reich-Korot and Wilson) Patricelli's documentary opera concept challenges the conventional function of - and hierarchy between opera elements - i.e. libretto, music, visual expression and staging.

— FRIDOLIN —

Andreas Fridolin Weis Bentzon (23. maj 1936 – 21. december 1971) var en dansk musikforsker og musikantropolog, bror til Adrian Bentzon. Han blev født i Gentofte som søn af komponist Jørgen Bentzon og hustru Michala Johanne Weis.

Baggrund for dokumentaroperaen Dansejæger

Dansejæger er en biografisk fortælling om Danmarks første musikantropolog, Andreas Fridolin Weis Bentzon, der trods sit korte liv nåede at dokumentere en af de ældste folkemusikalske traditioner i Europa, launeddas, og dermed bidrog til at redde den fra glemsel.

Spor af denne antikke kultur findes i dag på Cagliari's arkæologiske museum på Sardinien i form af en ca. 3000 år gammel bronzestatue: en hermafroditisk musiker spillende på en tredobbelt klarinet – en launeddas.

Da Fridolin påbegyndte sit feltarbejde i 1956 var der kun 14 launeddas-spillere tilbage på Sardinien. Takket være Fridolins optagelser af de tilbageværende sardiske

launeddas-spillere og sit engagement i at dokumentere og revitalisere denne uddøende folketradition, skabte han en fornyet interesse for instrumentet, hvilket har betydet, at der i dag eksisterer mere end 400 udøvende spillere verden over. Fridolin studerede ikke bare launeddas-musikken, han var også optaget af at dokumentere den specielle sardiske dans (ballu tundu), der blev udført dertil.

Rejserne til Sardinien indledte Fridolin allerede som ganske ung. I 1956 købte han en brugt Nimbus motorcykel udstyret med en stor trækasse, der kunne rumme en Tandberg-båndoptager og en god mikrofon, og kørte gennem Tyskland, der stadig delvist lå i ruiner, hele vejen til Rom og sejlede derfra videre til Sardinien.

Ved siden af sine forskningsmissioner var han i 60'erne en fremtrædende del af det intellektuelle miljø i København. Blandt andet var han en af medstifterne af det nu legendariske Jazzhus Montmartre og var kontrabassist i sin bror Adrians jazzband.

Andreas Fridolin Weis Bentzon (May 23, 1936 - December 21, 1971) was a Danish musicologist and music anthropologist, his brother was Adrian Bentzon. He was born in Gentofte, the son of composer Jørgen Bentzon and wife Michala Johanne Weis.

Background for the documentary opera Dance Hunter

Dance Hunter is a biographical tale of Denmark's first music anthropologist Andreas Fridolin Weis Bentzon, who despite his short life documented one of the oldest folk music traditions in Europe, and thus helped to save it from oblivion.

Traces of this ancient culture can still be seen in Cagliari's archaeological museum in Sardinia in the form of a ca. 3000 year-old bronze statuette: A hermaphrodite musician playing on a triple clarinet - a launeddas.

When Fridolin began his field work in 1956 there were only 14 launeddas players left in Sardinia. Thanks to Fridolins footage of the remaining Sardinian launeddas' players and his commitment to document and revitalise this dying folk tradition, he created a

renewed interest in the instrument, which resulted in today's more than 400 launeddas' players worldwide. Fridolin studied not just launeddas music, he was also committed to document the particular Sardinian dance (ballu tundu) that was performed in connection with playing the music.

Fridolin initiated his trips to Sardinia already as a young man. In 1956, he bought a used Nimbus equipped with a large wooden box with enough place for a Tandberg tape recorder and a good microphone, and drove through Germany - which was still partially in ruins - all the way to Rome and from there to Sardinia by ferry.

In addition to his research missions, he was in the 60's a prominent part of the intellectual circle in Copenhagen. For instance, he was one of the co-founders of the now legendary Jazzhus Montmartre in Copenhagen city centre, and he also played the bass in his brother Adrian's jazz band.

— SYNOPSIS —

Værket bevæger sig inden for rammerne af postopera, hvilket bl.a. betyder, at ved anvendelse af en dokumentarisk tilgang til musikdramatik udfordres det konventionelle hierarki mellem operaelementer: libretto, musik og iscenesættelse.

I forestillingen optræder Fridolin ikke som en konventionel karakter, men som en signifier - en stum figur, der spiller kontrabas, imens bygger musikken primært op på en nyfortolkning af de launeddas-dansemelodier, Fridolin indfangede på bånd og bevarede for eftertiden som lydige øjebliksbilleder. Operaens libretto er hovedsageligt et resultat af en redigeringsproces, hvor uddrag af Fridolins tekster

kombineres med interviews og andre dokumentariske kilder.

Dansejæger er et lyrisk og dekonstrueret portræt om en visionær og kompromisløs ung mand, hvis livsmål var at redde en skrøbelig mundtlig kultur. I forestillingen er han helten, der byder publikum ind til en tidsrejse i et oprindeligt lydlandskab samt til en intellektuel og emotionel konfrontation med det arkaiske og den eksistentielle frygt for glemmel.

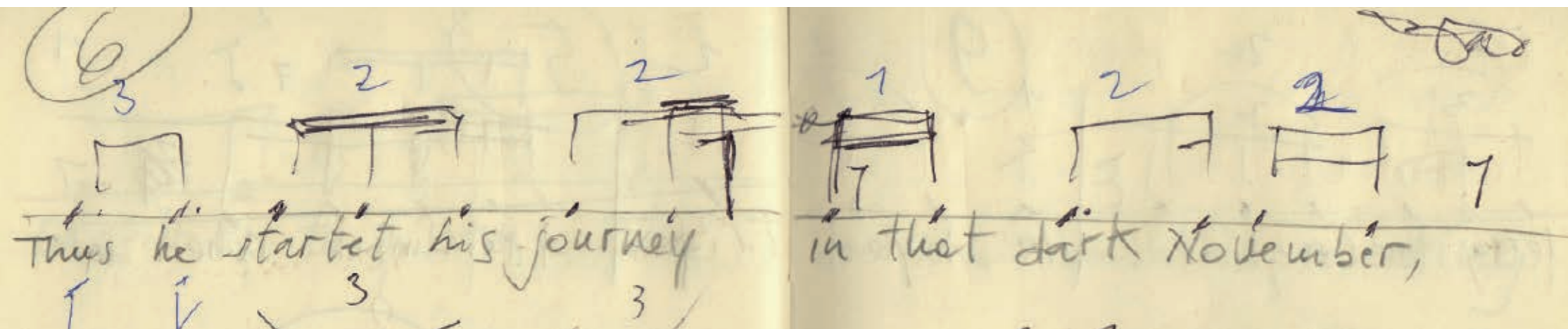
Forestillingen er opdelt i 5 etudes, der hver portrætterer Fridolin og launeddas-lyduniverset fra forskellige vinkler.

The opera is developed around the concept of post-opera, which among other things means, that by focusing on the documentary approach to music theatre the traditional hierarchy between the diverse opera elements - i.e. libretto, music and staging - is challenged.

Fridolin's role in the opera is not that of a conventional character, but he is rather a signifier - a mute character who plays bass, while the music is primarily based on a reinterpretation of the launeddas' dance tunes which Fridolin captured on tape and preserved for posterity as audio snapshots.

The opera's libretto is mainly a result of an editing process where excerpts of Fridolins texts combined with interviews and other documentary sources. Dance Hunter is a lyrical and deconstructed portrait of a visionary and uncompromising young man, whose life goal was to rescue a fragile oral culture. On stage, he is the hero who invites the audience to a journey across time in an original sound landscape, as well as to an intellectual and emotional confrontation with the archaic and the existential fear of oblivion.

The show is divided into five etudes, each portraying Fridolin and the launeddas-sound universe from different angles.

LIBRETTO

ETUDE I: DANSEJÆGER

Denne etude præsenteres som en skærmdans om Fridolins stumme optagelser. Da hans tekniske udstyr var begrænset kunne han ikke optage lyd, mens han dokumenterede den sardiske dans på video. Hele scenen er en imaginær lydoptagelse, som forsøger at kommentere de videosekvenser, der projiceres ved brug af en ramme delt i tolv billeder, vist i forskellige slow-motion modaliteter. Musikalsk er etuden en vekselvirkning mellem recitativi fremført af koret og solo-stykker.

I forbindelse med sine studier af den sardiske dans (ballu tundu) optog Fridolin ca. 60 minutters video med det formål at dokumentere dansens komplekse koreografi. Disse videooptagelser er det eneste dokument, der findes af denne gamle dans.

Da Fridolin kun havde et videokamera, der ikke kunne optage lyd, er videooptagelserne desværre stumme.

Det musikalske mysterium fremmanet af de stumme videosekvenser vil i forestillingen fungere som udgangspunkt for en screendance synkroniseret med levende musik fremført på scenen af ensemblet.

Recitativo:

Da Fridolin var otte år gammel

Da Fridolin var 8 år gammel, spurgte læreren eleverne, hvad de forestillede sig, de ville være som voksne. Da det blev Fridolins tur, svarede han, at han ville være professor i etruskisk kultur.

Adrian:

“Han begyndte at rejse til øen, da han var meget ung og i 1956 besluttede han, at tiden var inde. Han plejede at spille bas i mit jazzband og han havde allerede sparet op til turen. Jeg husker, da han i november samme år købte han en brugt Nimbus-motorcykel og udstyrede den med en stor trækasse, der kunne rumme hans Tandberg båndoptager og en god mikrofon.”

Således påbegyndte han sin rejse en mørk novemberaften og kørte gennem Tyskland - stadig mærket af ruiner - i sit biker-outfit foret med aviser for at

ETUDE I: DANCE HUNTER

This etude is a screen dance about Fridolin’s silent footage. Because he only had access to scarce technical equipment, he could not record the sound while documenting the Sardinian dance on video. The whole passage is an imaginary soundtrack on a commenting mood for the short video sequences which are projected within a frame of twelve images viewed in different slow-motion modalities. Musically the etude is an alternation between recitativi presented by the chorus and parts for solo.

In connection with his studies of the Sardinian dance (ballu tundu), his footage shows a procession around Fridolin’s 60 minutes of video for the purpose of documenting complex dance choreography. These video recordings are the only document that exists of this ancient dance.

Because Fridolin only had one video camera that could not record sound, the videos are unfortunately silent.

The musical mystery evoked by the silent movies will serve as the basis for a screen dance synchronized with live music performed on stage by the ensemble.

Recitativo:

When Fridolin was eight years old

When Fridolin was 8 years old, his teacher asked the children what they imagined they would be as grown-ups. When Fridolin’s turn came, he answered that he wanted to be a professor of Etruscan culture.

Adrian: “He began traveling to the Island when he was very young and in 1956 he decided his time had come. He used to play the bass in my jazz band and had already saved up to finance the trip. I remember when in November that year he bought a second hand Nimbus motorcycle and equipped it with a large wooden crate to keep his Tandberg sound recorder and a good microphone.”

Thus he started his journey in that dark November, driving through Germany - still scarred by ruins - with his biker

holde varmen. Det tog ham 10 dage at nå frem til Rom. Derfra tog han en færge til Cagliari. Han blev der i over seks måneder, og mødte alle de mest fremtrædende launeddas-spillere, hvis musik han optog med sin Tandberg. Således sikrede han en musikalsk tradition, der allerede var dømt til at uddø.

ETUDE II: MONTMARTRE

Denne etude præsenterer Fridolins musikalske baggrund. Etuden vil på scenen udfolde sig i en imaginær jazzklub i 60’erne, hvor der spilles New Orleans’ jazz kombineret med sardisk folkemusik, indrammet af Patricellis neominimalistiske signaturlyd. Her projiceres en animationsfilm, som skildrer Fridolins rejse gennem Tyskland og Italien samt hans forskervirke.

Recitativo: Hjemme hos min bedstefar

Adrian: “Musik betød altid meget i vores familie. Hjemme hos min bedstefar blev der spillet strygekvartetter og kammermusik en gang om ugen. Min far var klassisk komponist.”

Kor: Hjemme hos min bedstefar blev der spillet strygekvartetter og kammermusik en gang om ugen. Min far var klassisk komponist. Men Fridolin og jeg, vi tog en anden vej.

Adrian: “Jeg begyndte at spille jazz meget tidligt. Efter nogle år fik Fridolin fat i en kontrabas, og vi begyndte at spille jazz sammen. Det var netop, da New Orleans’ jazzbølgen startede. En gang kom han til mig og sagde: de åbner snart en ny jazzklub og jeg kommer til at spille der, de får måske brug for en pianist. Jeg tog med til åbningen og blev fascineret. Efter kort tid startede jeg mit eget jazzband, hvor Fridolin spillede kontrabas. Vi spillede i hele Danmark, og i ’53 vandt vi en konkurrence for amatør-jazzbands, og da tænkte vi, at det var et godt tidspunkt at åbne vores egen jazzklub.”

Adrian: “Min gamle ven, Dyrup, Anders Dyrup åbnede et spillested og kaldte det Montmartre.”

outfit lined with newspapers to keep him warm. It took him 10 days to reach Rome. From there he took a ferry to Cagliari. He stayed there for more than 6 months, meeting all the most famous launeddas musicians who he recorded with his Tandberg. This way he safeguarded a musical tradition that was already doomed to extinction

ETUDE II: MONTMARTRE

This etude presents Fridolin’s musical background. On stage the etude depicts an imaginary jazz club from the 60’s, while alternating dated New-Orleans-style jazz and Sardinian folk music. Visually we see an animation film about many aspects of his journey throughout Germany and Italy as well as the subject of his research.

Recitativo: In my grandfather’s home

Adrian: “Music always meant a lot in our family. In my grandfather’s home they played string quartets, chamber music once a week. My father was a classical composer.”

Chorus: In my grandfather’s home they played chamber music once a week. My father was a classical composer. But Fridolin and I, we turned away from that.

Adrian: “I started playing jazz very early on. After some years Fridolin got a hold on a contrabass and we started out playing jazz together. That was just when the New Orleans jazz wave started. Once he came to me and said: they are opening a new jazz club and I’m playing there, they need a piano player. I went to the opening and got fascinated. After a short while, I started my own jazz band, where Fridolin played the bass. We played all over Denmark, and then in ’53 we won a contest for amateur jazz bands, and we thought that this would be a good time to open our own jazz club.”

Adrian: “My old friend, Dyrup, Anders Dyrup, he founded a small joint and called it Montmartre.”

ETUDE III: INFORMANTERNE

Etuden præsenteres af fire karakterer:

Adrian Bentzon, Fridolins bror
Peter Crawford, antropolog ved Aarhus Universitet
Anelise Knudsen, tidligere ansat ved Dansk Folkemindesamling
Maria Giacobbe, anerkendt sardisk-dansk forfatter

Informanternes fortælling kombineres med et fragmenteret foredrag om græsk mytologi. Talen fungerer som en metatekst - tilsyneladende helt ud af kontekst - og bliver en abstraktion om Fridolins bestræbelser og indfører nogle anekdoter, der spejler Fridolins biografi. Hensigten med talen er at forberede publikum til interviewmaterialet - for dermed at skabe den idé, at informanterne taler om en myte. Talen efterfølges af fire "talking heads" - d.v.s. interviews, der projiceres på scenen. Alt det har til formål at fortælle om Fridolins virke, krydret med personlige anekdoter.

Udover de rent musikalske aspekter får man også indsigt i Fridolins undersøgelser af de sociokulturelle aspekter relateret til udførelsen af launeddas-musikken. Hans tilgang til musikantropologien var i 1960'erne

helt ny, og det er blandt andet derfor, Fridolin bliver betragtet som Danmarks første musikantropolog.

Interviewene er blevet udarbejdet og optaget i forbindelse med forestillingen med undtagelse af et interview med professor Peter Crawford samt et interview med Adrian Bentzon, Fridolins ældste bror, der døde i 2012. Ifølge Adrian var Fridolin en eventyrer, han var målrettet, vedholdende og arbejdsom.

Recitativo: Talen om myterne - Achilles og Ulysses (et uddrag)
"Ulysses' død bliver angiveligt nævnt i antikke kilder. Dog er intet af det materiale blevet bevaret. Han drager ofte af sted på faretruende eventyr, og selvom skæbnen udfordrer ham gang på gang, tager han det hele med let hjerte. Der er faktisk intet der indikerer hans død i den mytiske fortælling.

Rent faktisk, i Den Guddommelige Komedie, efter han passerer Herkules' Søjler, bliver Ulysses - med skib og besætning - opslugt af havet næsten ved enden af hans dumdristige rejse. Lige meget hvad hører denne del af historien ikke rigtig til den antikke myte.

Alligevel bliver Ulysses, ifølge Dantes fortælling, faktisk straffet på grund af hans videbegær. Men er vi nu sikre på, han døde på lige netop dét bestemte

ETUDE III: THE INFORMANTS

Etuden is presented by four characters:

Adrian Bentzon, *Fridolin's brother*
Peter Crawford, *Professor of Anthropology at Aarhus Universitet*
Anelise Knudsen, *former employee at The Danish Folklore Archives*
Maria Giacobbe, *renowned Sardinian-Danish writer*

This etude alternates between interview fragments and a speech about some aspects of Greek mythology. The speech has the function of a meta-text - apparently completely out of context - and becomes an abstraction about Fridolin's endeavors and introduces some anecdotes mirroring Fridolin's biography. The intent of the speech is to prepare the audience for the interview material - creating the idea that the informants are talking about a myth. The speech is followed by four "talking heads" - i.e. interviews projected on stage. The aim is to tell about Fridolin's field work seasoned with personal anecdotes.

Besides the purely musical aspects, the etude gives an insight into Fridolin's studies of the socio-cultural aspects related to the performance of launeddas music. His approach to

music anthropology was - in the 60's - completely new, and it is one of the reasons why Fridolin is regarded as Denmark's first music anthropologist. The interviews have been recorded in connection with the documentary opera with the exception of an interview with Professor Peter Crawford, as well as an interview with Adrian Bentzon, Fridolin's eldest brother, who died in 2012. According to Adrian, Fridolin was an adventurer, he was determined, persistent and hardworking.

Recitativo: Speech about the myths - Achilles and Ulysses (an excerpt)
"Ulysses' death is reportedly mentioned in ancient sources. However, no trace of this material has been preserved. He is often engaged in risky adventures and, even though fate seems to challenge him, time and again, he faces it all with lightheartedness. In fact, in the mythical tale there is nothing to indicate his death.

Certainly, in the Divine Comedy, after passing the Pillars of Hercules, Ulysses - with vessel and crew - is devoured by the ocean almost at the end of his reckless voyage. In any case, this part of the tale doesn't really belong to the ancient myth.

Yet, in Dante's tale, I believe, Ulysses is actually being punished, because of his

tidspunkt? Det tror jeg faktisk ikke! På den anden side er tidlig død et gennemgående tema i myten om Achilleus. Paradokset i at Achilleus er usårlig og på samme tid forudbestemt til at dø ung forbliver aksen, hvorom hans legende drejer. Ja, uden tvivl er Achilleus' død forudbestemt. Guderne ved det. Hans mor, Thetis, ved det, og faktisk forsøger hun at redde ham, ved som helt nyfødt at dyppe ham i floden Styx' evige vande. Achilleus selv er godt klar over det, og han vælger at tage af sted mod Troja selvom han er bevidst om, at han vil omkomme når han når frem. Af denne grund virker myten om Achilleus hård og besværlig. Der er hverken spændinger eller forventninger at spotte nogen steder. Afslutningen kan man allerede se komme, og der er ikke plads til spekulationer."

Citater - informanterne:
Anelise: "Alle maskiner har jo en sjæl, og det skal respekteres."
Maria: "I de år var han 100 % den nyuddannede antropolog - den slags der kiggede indad, mens han studerede de antropologiske objekter."

ETUDE IV: DE CANTU SES BIANCU - SÅ HVID SOM DU ER

Denne etude er en bearbejdelse af en antik melsigtesang, der præsenteres som en operaarie. De to recitativi undersøger et af de afgørende dilemmaer for antropologien: er antropologen med til at ændre sin forskningsgenstand, imens dokumenteringsarbejdet foregår?

I løbet af sit feltarbejde på Sardinien etablerede Fridolin et særligt indsamler-meddelel forhold med bondekvinden Filomena Casula, den historie danner rammen om denne etude. Hun bliver så betaget af ham, at hun omdanner en velkendt folkesang (melsigtesang) til en kærlighedserklæring, hvor der implicit foreligger en allegori for melet og Fridolins hvide hud.

Citat recitativo:
"En godsejer ejede det meste af området, og alle fiskere var faktisk afhængige af ham. På grund af hans autoritet og på trods af landsbyboernes strenge katolicisme, havde godsejeren den uskrevne ret til at tage enhver kvinde efter sin vilje. Når en ugift pige blev gravid ved ham, ville han bare tvinge nogen af sine arbejdere til at ægte hende."

thirst for knowledge. But now, are we sure that he died at that particular time? I rather think not!

On the other hand, early death is a recurring theme in the myth of Achilles. The paradox of Achilles being invulnerable and at the same time being predestined to die young stands as the axis around which his legend turns. Yes, indeed, Achilles' death is foretold. The gods know it. His mother Thetis knows it, and in fact she tries to save him by dipping him, as a newborn, into the eternal waters of the river Styx. Achilles himself is well aware of it, and he chooses to set off for Troy despite consciously knowing that, once there, he will perish.

For this reason the myth of Achilles seems harsh and inconvenient. There is neither tension nor expectation to be spotted anywhere. The finale is already anticipated and it leaves no room for speculation."

Quotes - informants:
Anelise: "All machines have a soul, and that should be respected"
Maria: "During those years, he was 100% the brand-new anthropologist, the kind that looks inwards, while studying the anthropological objects."

ETUDE IV: DE CANTU SES BIANCU - SUCH WHITENESS

This etude is an elaboration of an ancient sieving song, which is presented as an opera aria. The two recitativos investigate one of the anthropological crucial dilemmas: does the anthropologist modify the research object while documenting it? During his fieldwork in Sardinia, Fridolin established a particular collector-informant relationship with the peasant woman Filomena Casula, this story creates the setting for this etude. She becomes so infatuated with him that she transforms a familiar folk song - sieving song - into a declaration of love which implicitly creates an allegory between the flour and Fridolin's whiteness.

Quote recitativo:
"A landlord owned most of the territory and all fishermen were de facto liable to him. Due to his authority and despite the villagers' strict Catholicism, this kind of feudal lord had the unwritten right to take any woman at his will. When an unmarried girl got pregnant by him, he would just force any of his workers to spouse her."

ARIE | ARIA

De Cantu Ses Biancu

(original sardisk/Sardinian)

Crasi di ita bell'adessi
Crasi di ita bell'adessi
Sa rughi de custu curu
Non pozu sciri eit'adessi

Po chi imbracai s'oru
Po chi imbracai s'oru
Non pozu sciri eit'adessi
Sa rughi de custu curu

Ita bella s'arrosa
Ita bella s'arrosa
De cantu ses biancu
Sa luna nd'est gelosa

Cand'est totu a unu brancu
Cand'est totu a unu brancu
Sa luna nd'est gelosa
De cantu ses biancu

Su truncu de su gravellu
Su truncu de su gravellu
Ses che mari ariosu
Suttili e artu e bellu

Nanta ca est marigosu
Nanta ca est marigosu
Suttili artu e bellu
Ses che marariosu

Så hvid, som du er

I morgen bliver det en god dag
I morgen bliver det en god dag
Men det tunge kors i mit hjerte
Forstår jeg ikke, hvad er

Jeg tager gerne imod guldet
Jeg tager gerne imod guldet
Men jeg forstår ikke, hvad er
Det tunge kors i mit hjerte

Så smuk er rosen
Så smuk er rosen
Så hvid, som du er
Selv månen bliver jaloux

Når alting synes et rod
Når alting synes et rod
Selv månen bliver jaloux
Fordi du er så hvid

Lang som en nellikes stilk
Lang som en nellikes stilk
Du er som et ophidset hav
Slank, høj og yndefuld

Man siger, det er bittert
Man siger det er bittert
Slank, høj og flot
Du er som et ophidset hav

Such Whiteness

*Tomorrow is going to be a good day
Tomorrow is going to be a good day
The heavy cross upon my heart
I don't seem to understand what it is*

*I'll take the gold on board
I'll take the gold on board
But I don't understand what it may be
The heavy cross upon my heart*

*How beautiful the rose
How beautiful the rose
Even the moon is jealous
In front of such whiteness*

*When everything seems a mess
When everything seems a mess
Even the moon gets jealous
In front of such whiteness*

*As a carnation's stem
As a carnation's stem
You are like an agitated ocean
Slim, tall and graceful*

*They say it may be bitter
They say it may be bitter
Slim, tall and graceful
You are like an agitated ocean*

ETUDE V: LYDEN AF LAUNEDDAS – ET ESSAY

I denne etude bearbejdes alt materiale fra Fridolins essay for at danne en musikalsk fortælling, der samler og udleverer en del af den kreative proces til publikum. Det gøres gennem neominimalistisk musik og videoprojektioner.

Recitativo: Denne bogs emne

“Emnet for denne bog er det sardiske folkemusikinstrument, launeddas, som er en primitiv, tredobbel klarinet, der minder om de antikke dobbelte klarinetter.”

“Om æstetikken af de professionelle danse, foreligger der stadig folkerapporter om launeddas-spillere, hvis musikalske evner blev forstærket ved hjælp af trolddom, eller hvis spil blev tillagt magiske kræfter.

Således eksisterede der – og eksisterer endnu – den tro, at en launeddas med et sølv mundstykke opnår en lyd, som trænger ind i hjernen af mennesker og gør dem skøre, gravide kvinder aborterer, og de unge piger mister deres selvkontrol og følger uden modstand launeddas-spillerens ønsker efter at have hørt musikken.”

ETUDE V: THE SOUND OF LAUNEDDAS – AN ESSAY

In this etude we handle all the material from Fridolin's essay to create a musical tale, which unites and delivers a part of the creative process to the audience. This is shown using neo-minimalistic music and video projections.

Recitativo: The subject of this book

“The subject of this book is the Sardinian folk-music instrument, the launeddas: a primitive, directly blown triple clarinet, related to the double clarinets of antiquity.”

“In the aesthetics of the professional dances, there are still a few reports in the lore relating to the instrument about launeddas players whose musical abilities were reinforced by means of charms, or whose playing was endowed with magical powers.

There thus existed – and exists the belief that a launeddas with a mouth piece of silver obtains a sound which penetrates the brain of people and makes them crazy, pregnant women abort, and the young girls lose their self-control and cede without resistance to the desires of the launeddas player upon hearing it.”

Team

Kunstnerisk leder, komponist & pianist:

Mauro Patricelli

Ensemble:

Mauro Patricelli (klaver)

Signe Asmussen (sopran)

Thommy Andersson (kontrabas)

Stefan Baur (saxofoner)

Matias Seibæk (slagtøj)

Chano Olskær (trommesæt)

Dramaturgisk konsulent:

Floriant Azoulay

Videokunstner: **Luca Bjørnsten**

Animationsfilm: **Cristina Seresini**

Filmfotograf:

Catherine Pattinama Coleman

Tonemester, Catherines film:

Johannes Rose

Lysdesign: **Malte Hauge**

Lyd: **Peter Barnow**

Grafiker & fotograf: **Søren Meisner**

Videodokumentation:

Kasper Vejlø Kristensen

Produktionsassistent:

Clara Becker-Jostes

Makeup & hår: **Liv Røhling Harden**

Teknisk afvikler: **Balder Nørskov**

Iscenesættelseskonsulent & diktion:

Jeremy Thomas-Poulsen

Scenografisk konsulent: **Eva S. Holten**

PR & presse: **Line Bilenberg**

Produktion, kommunikation & sprog:

Martha Elias

Kostumerne er blevet til i samarbejde med Dansejæger Produktion,
Barbara I Gongini samt Maikel Tawadros.

*The costumes on stage are the result of a collaboration between
Dansejæger Production, Barbara I Gongini, as well as Maikel Tawadros.*

cphacademia.com

BARBARA I GONGINI MAIKEL TAWADROS

Særlig tak til | With special thanks to

Bentzon-familien: Nina, Lica, Viggo, Aske, Adelaide

Betty Nansen Teatret – Vibeke Windeløv & Leif Kingo

Italiens Ambassadør i Danmark, Stefano Queirolo Palmas

Det Italienske Kulturinstitut – Fabio Ruggirello

Associazione Culturale ISCANDULA – Dante Olianas

Dansk Folkemindesamling – Lene Halskov Hansen & Emmerik

Warburg

Società Dante Alighieri – Pinuccia Panzeri

Anelise Knudsen

Maria Giacobbe

Peter Crawford

Forestillingen er produceret i samarbejde med Betty Nansen Teatret,

Støttet af Statens Kunstråds musikdramatiske udvalg, KODA-

dramatik, Sonning-fonden og Frederiksberg Kommune.

bettynansen.dk

STATENS KUNSTFOND

Sonning-Fonden

FREDERIKSBERG
KOMMUNE

mauropatricelli.com

Team

Artistic director, composer & pianist:

Mauro Patricelli

Ensemble:

Mauro Patricelli (piano)

Signe Asmussen (soprano)

Thommy Andersson (double bass)

Stefan Baur (saxophones)

Matias Seibæk (percussion)

Chano Olskær (drum set)

Dramaturgical consultant:

Floriant Azoulay

Video artist: **Luca Bjørnsten**

Animation film: **Cristina Seresini**

Film photographer:

Catherine Pattinama Coleman

Sound technician, Catherine's film:

Johannes Rose

Light designer: **Malte Hauge**

Sound: **Peter Barnow**

Graphics & photos: **Søren Meisner**

Video documentary:

Kasper Vejlø Kristensen

Production assistant:

Clara Becker-Jostes

Makeup & hair: **Liv Røhling Harden**

Developer: **Balder Nørskov**

Staging consultant & speech coach:

Jeremy Thomas-Poulsen

Scenography consultant: **Eva S. Holten**

PR & press: **Line Bilenberg**

Producer, communication & languages:

Martha Elias